

Pereat Bacchus : dikt

Jacobson, Harald,

81 A Br.

JACOBSON, Harold
Tercat Praechus

Pittsdr
(B)
o

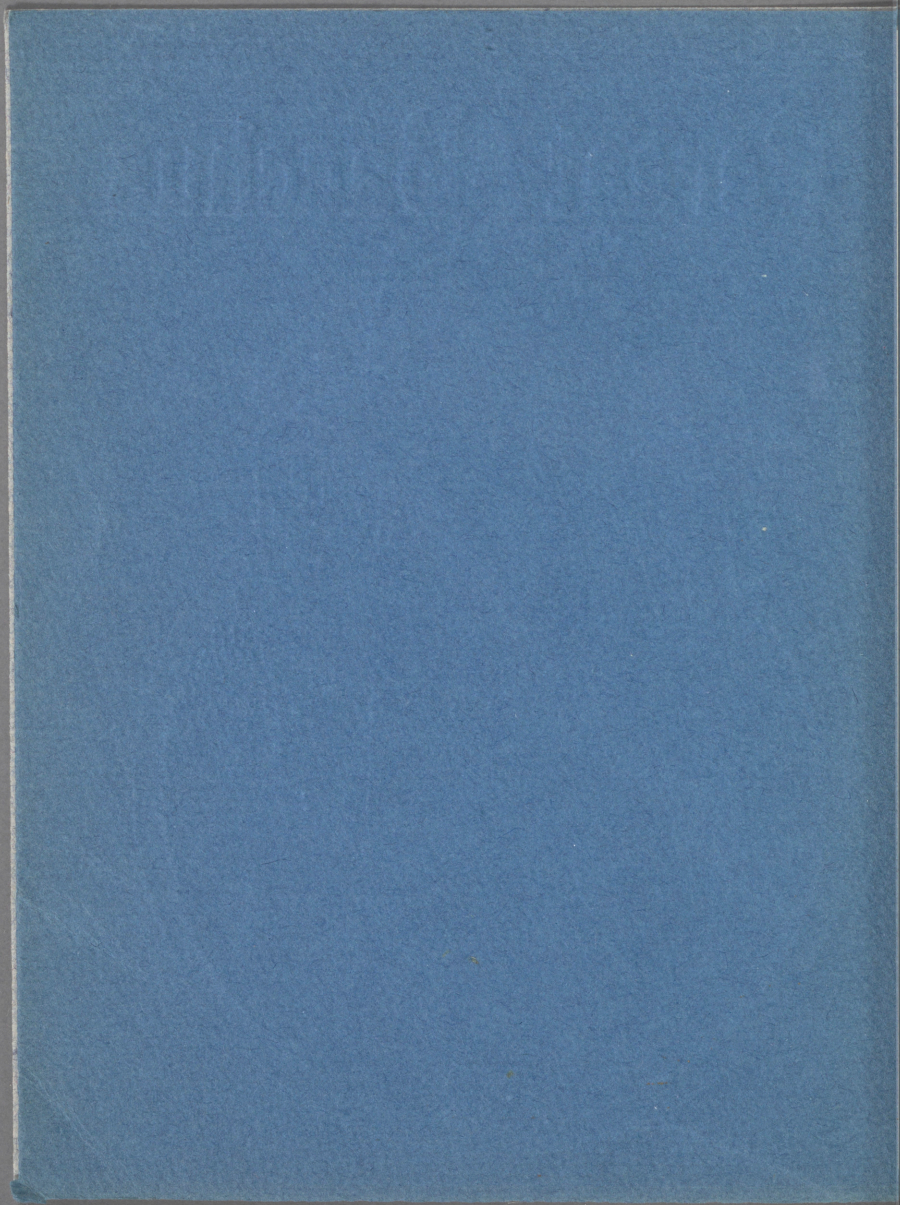
Sthlin
1906

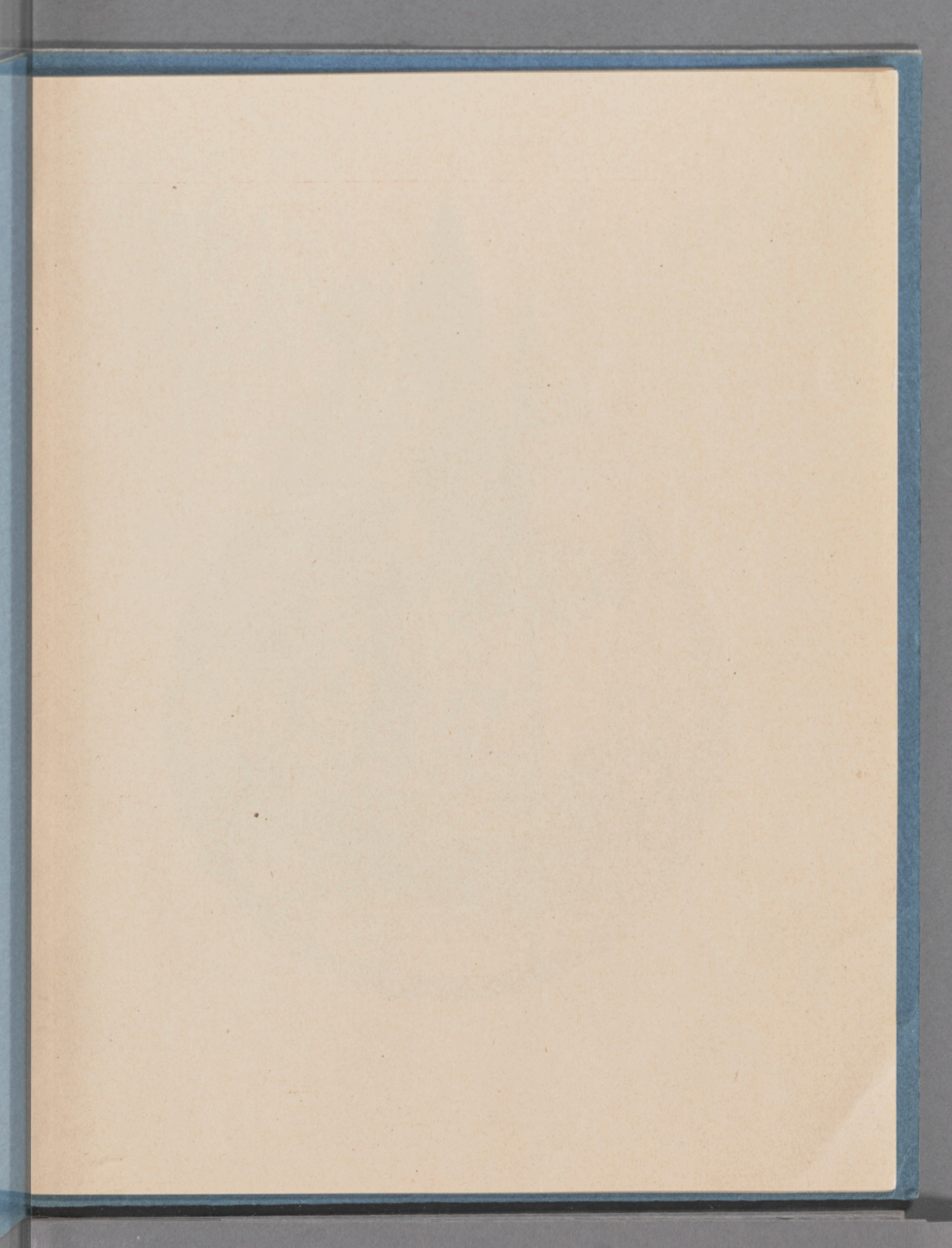

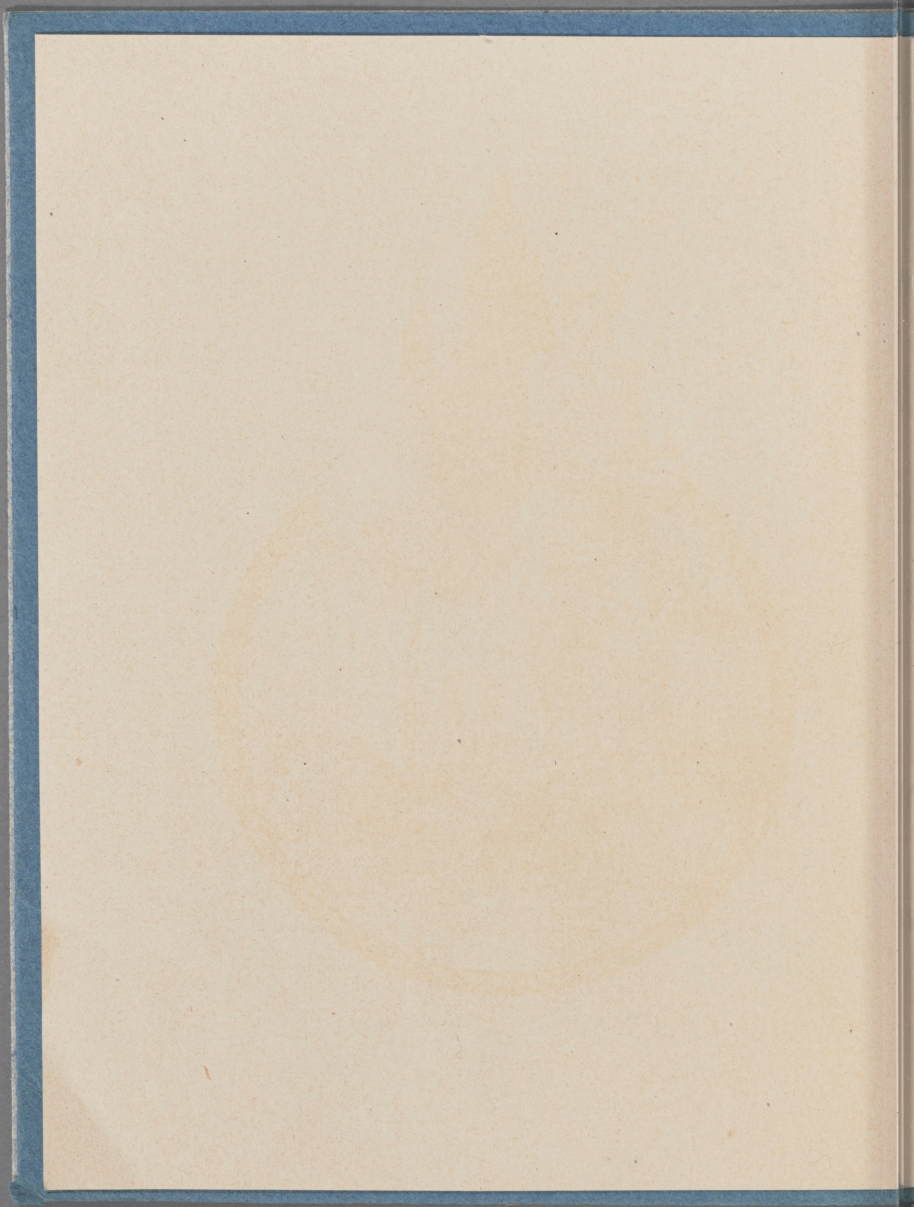
JACOBSON, H.

Pereat Bacchus

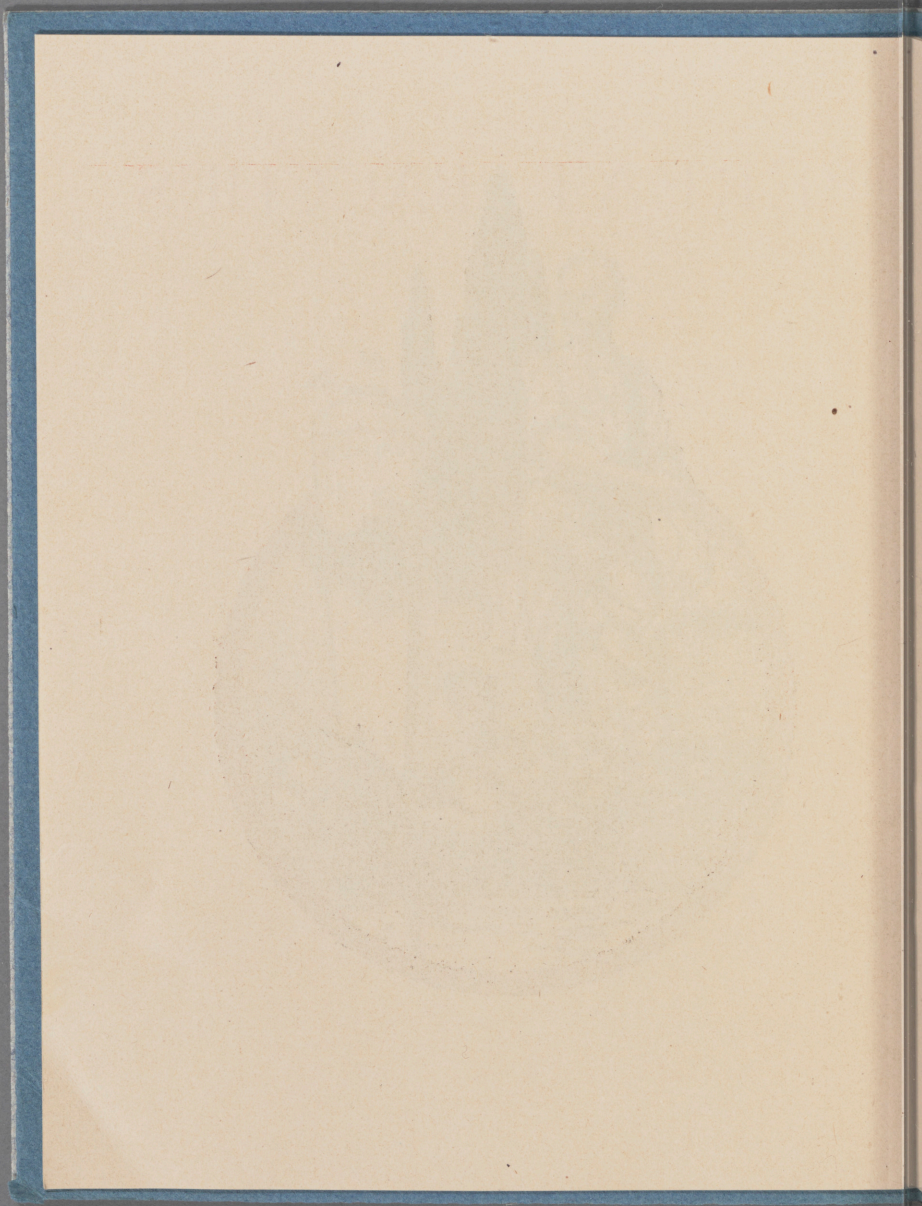

PEREAT BACCHUS

PEREAT BACCHUS

DIKT

AF

HARALD JACOBSON

STOCKHOLM

G. WALFRID WILHELMSSONS FÖRLAG

STOCKHOLM 1906
WILHELMSSONS BOKTR. A.-B.

Det finns en makt, som går i Skaparns spår
och gör det raka skeft och vrångt det rätta,
som kring det fria sina bojor slår
och vill det bundna ifrån banden lätta —
som efterhärmar Gudens egen röst
och vill med svek och sken all världen villa
och ljuger friden in i trotsigt bröst
och vill med ruset andetörsten stilla.
En gång ock detta onda ord blef kött

och mandom tog i yre Bacchusguden,
med tankens hvalf i törnfritt rosenrödt
och vinlöfsgördel blott som skönhetskruden.
Och drufvans milda saft demonen tog,
och se'n däri sin egen glöd han hällde —
han ruset redde och i bägarn slog
och så på jorden tryggade sitt välde.
Han gjorde känslan öm och tanken glad,
där dock ej godhet brann, ej tro var ljuset;
och själen drömde sig mot skyn åstad,
midt under det den rötter sköt i gruset.
En lögnolymp, ett villans paradys
han hägra lät som Himmelen och Eden.
Och blicken töcknades på grånad vis,
och ungdom drog i jubel vilsna leden.

I glam och glans drog Bacchus-tåget fram
och sken af sällhet öfver jorden spridde —
dess spira, rosenlindad rankas stam,
mot själfve Jofurs viggas trotsigt stridde.
Det var i släktets unga, starka år,
då blodet än betvang fördärfvets safter,
då lifvet själfv ännu läkte hjärtesår
och aldrig bräcktes helt af dolska krafter:
Se'n dess ha' sekler genom lifvet flytt
och lagrat laster af i mänskoblodet:
i ständig eld dess första glöd sig bytt,
och slocknat har det första, glada modet.
Och bægargiftet från helleners land,
det har demonen nu bryggt sjufaldt värre.
Där nu hans rusvåg får en mun till strand,

blir själf han hjärtats gäst och snart dess herre.
All trotsig skönhetsglans nu bleknat af.
Han nu har makt förutan Bacchus-glitter.
Sitt blod i rusets sakrament han gaf
och själf på mörkrets tron som satan sitter.
Och nu, af ingen skenolymp förledd,
i dyster vandring är hans skara sedd.

Se detta Bacchus-tåg, hvars thyrsos är
en rånarpåk, beprydd med blodstänk röda —
där aldrig locken några rosor bär,
men nedom pannan desto flera glöda.
I nödens trasa och i solkad lyx
ses tåget stappla fram, som tyngdt af boja.
Och från palatset med den rike rycks

och idog dagakar! från fridsäll koja.
I blicken vansinnet, förtviflan står.
I hjärnan fram den vilda jakten stormar.
Och pulsen het af djurisk lusta slår.
Och munnen sig till djäflaläten formar.
Här vandra samman alla jordens brott
och last och fattigdom och kval och plåga.
Här man och kvinna fått en lika lott,
och själfva barnen med i ledet tåga.
Hvar helst det hemska tåget slingrar hän,
där stiger suck och falla tårar strida —
förtviflad moder böjer sina knän,
utarmad maka händerna ses vrida.
Det är ett dygdernas begrafningståg,
som länkar lekplan hopa med Gehenna —

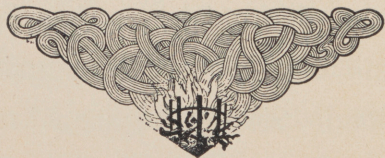
som sist skall gripa den, i vaggan låg,
och med sin ruseld kropp och själ förbränna.

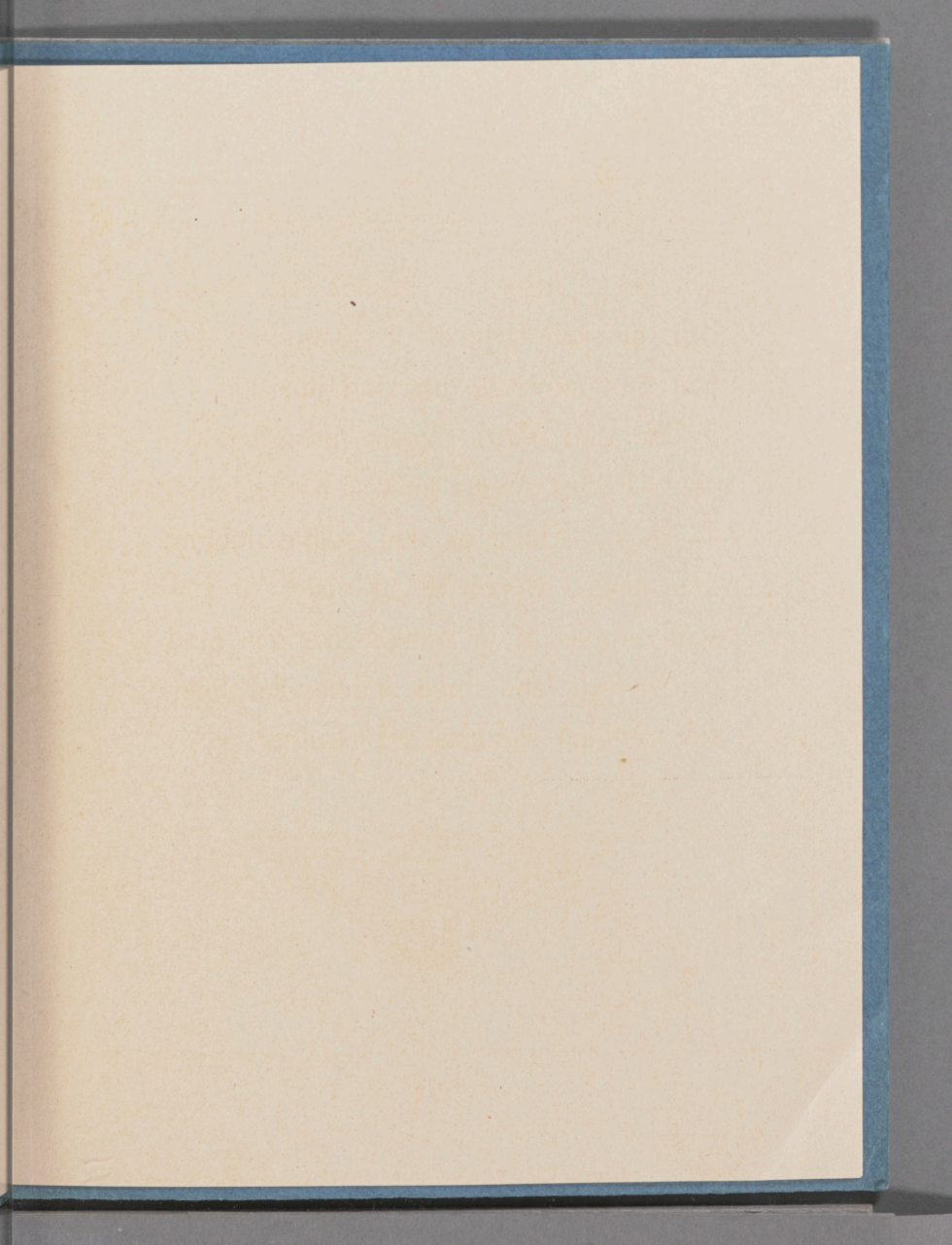
* *
*

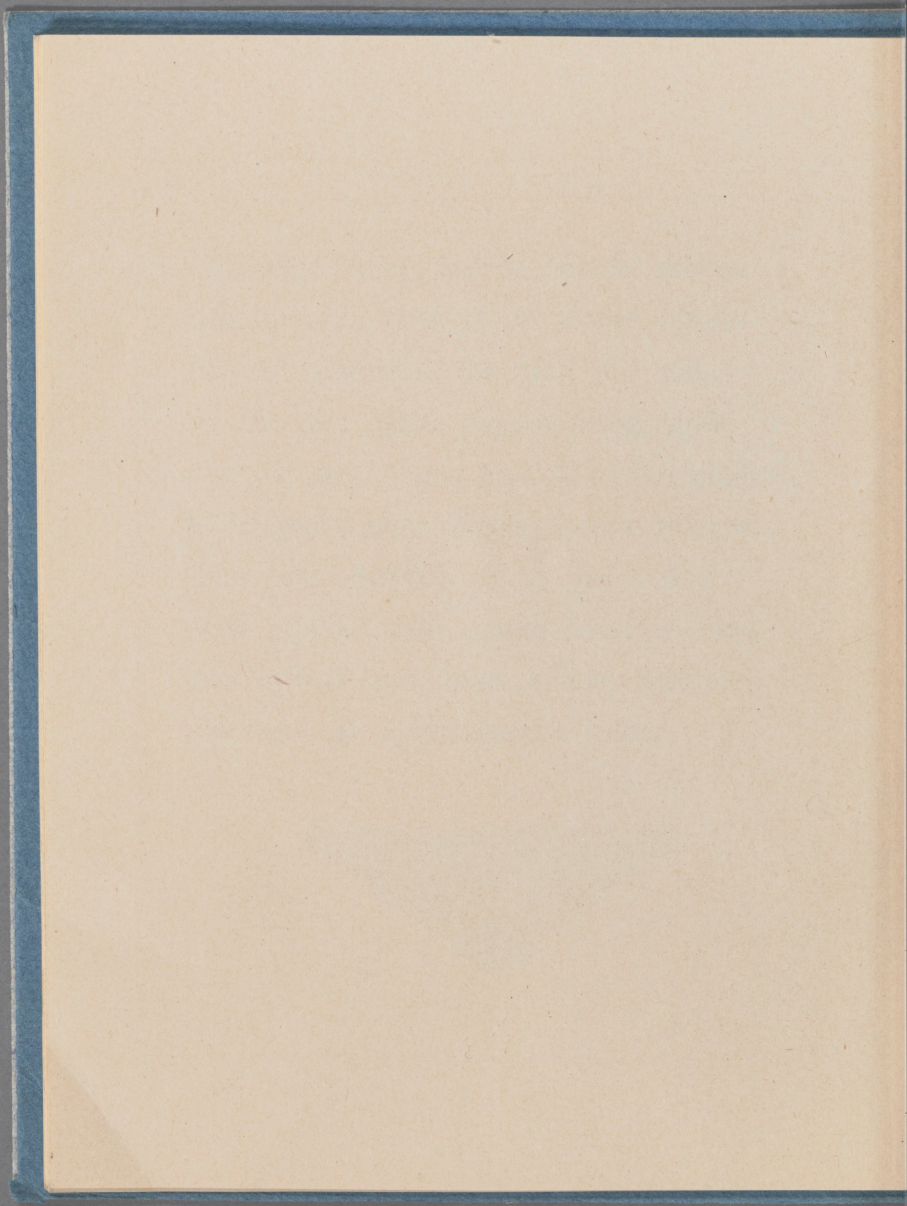
Finns då ej räddning? Finns då intet hopp,
att en barmhärtig samarit står opp? . . .
Han heter Ungdom, och blott han kan frälsa.
Men skall han komma och ge folket hälsa?
Hvar finns en ungdomsglöd så stark och ren,
att den slår ut i offerlågors sken
och helt förtär all själfvisk sinnesyra
och tänder lust att ut till räddning styra?
Med offer vinner anden blott sitt mål —
och förr till seger flammat bål på bål.
Men slut är kraften, som martyrer väckte,

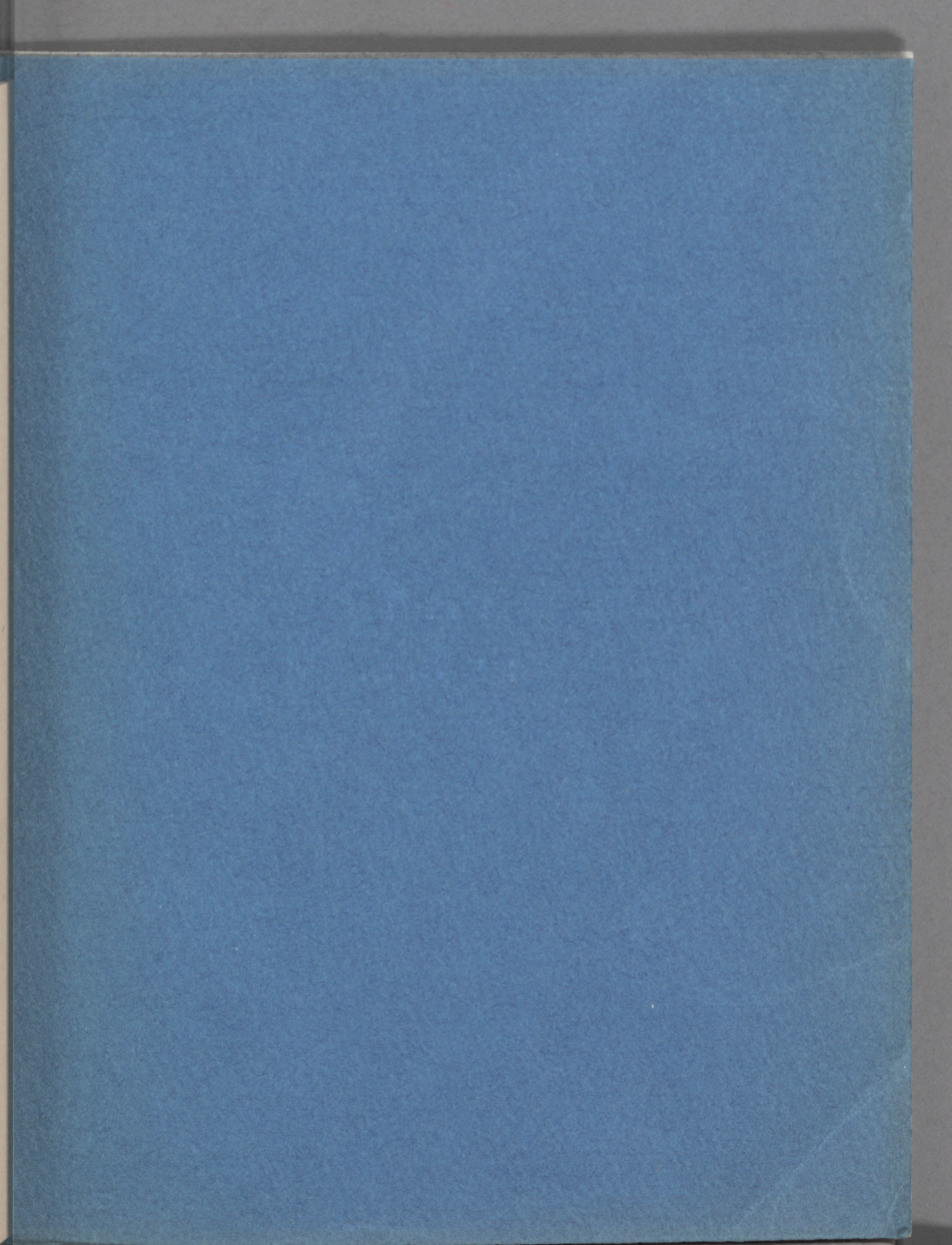
och jorden kräfver än ett offersläkte . . .
Så kom då, ungdom! Här du offra skall
just det, som ungdomsmodet blir till fall:
att du ej ock en gång må slagen ligga
och, själf i kval, den starkes bistånd tigga.
Ej glädjen något hem i drufvan haft —
den bor blott i din egen röda saft!
I rankans vridning drinkarns kval du spårar,
och klasen varslar om eländets tårar . . .
Det är ej någon kamp för ideal
att höja tomma tal och fylld pokal.
Och kan du väl för ädel drycken kalla,
som för millioner blir till bitter galla?
Nej, ungdom! Slå din bågare i kras
och drag den fallne från hans afgrundsglas!

Gif helga löftet, fast du hån får skörda —
och du skall lyfta af de svages börda!
När af hänförelse din kind blir röd,
då bär den bättre dagars morgonglöd —
och när den unges kind så härligt glödgas,
af blygsel rodna då den gamle nödgas.
Den sista droppen då af rusets flod
skall tappas ut ur gamla Sveriges blod —
och nyfödt land, med andens karoliner,
stå fram på satansväldet i ruiner . . .

Pris:
25 öre.

